

Восемтъхъ турски баталиона, които подъ началството на полковникъ Ахмедъ-Хаджи-бей заемаха централната позиция между с. Шипка и Св. Никола сѣщо хвърлили оръжието и се прѣдаватъ. Испърво този полковникъ сръщналъ Столѣтова съ недовѣрие и не искалъ да капитулира, но когато генерала му обяснилъ безсходното положение, той размислилъ и далъ заповѣдь да се хвърля оръжието. Когато Столѣтовъ минавалъ по шосето, той видѣлъ гѣсти рѣдове на руски войници, които лѣжели по снѣга и помислилъ испърво, че това е нѣкоя часть спрѣна на почивка, но когато се приближилъ той билъ обхванатъ отъ едно чувство на ужасъ като разбралъ, че това сѣ избити войници! Скоро той билъ забѣлѣзанъ отъ санитаритѣ, които прибирали раненитѣ и тѣ първи извикали „Ура“, като узнали новината за прѣдаването на турцитѣ.

Загубитѣ за този три часовъ бой бѣха огромни, тѣ достигаха до 1700 души убити и ранени и се распрѣдѣляха между участвуващитѣ части тѣй: Въ Подольския полкъ 1073, въ това число 17 офицера. Въ Житомирския полкъ 547, въ това число 10 офицера. Въ Бринския баталионъ 62. Въ отдѣлнитѣ роти на Подольския полкъ, които взеха най живо участие въ атаката, загубитѣ бѣха: *въ 1-вата стрѣлкова — 105 чел., въ 2-рата стрѣлкова — 95; въ 3-тата стрѣлкова 87; въ пзр-вата линейна рота 99 человека.*

1) Въ боя на центра на 28-мо число заслужава да се отбѣлѣжи прѣди всичко мѣжеството и самоутвържението на руския офицеринъ и войникъ, което тукъ се проявява въ най грандиозния си видъ. И началницѣ и войницѣтъ съзнаваха, че отиватъ на почти вѣрна смъртъ и при все това сѣ си изпълниха длѣга до послѣдната минута. Въ името на другарството и взаимната поддрѣжка Подольския полкъ въ 3 часа врѣме *губи положиния си съставъ* и отстъпва само тогава когато началството намѣри за възможно да прѣкрати окончател-